РЕШЕНИЕ
№ 9/10.11.2026 г.

Комисията по журналистическа етика на свое редовно заседание на 10.11.2026 г. в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Нели Огнянова

ЧЛЕНОВЕ: Александър Кашъмов
Бойко Василев
Весислава Антонова
Гена Трайкова
Даниела Тренчева
Диляна Илиева
Илия Вълков
Ирина Недева

изслуша доклад по жалба на Българското дружество за защита на птиците/БДЗП, неправителствена организация, представлявана от М.Е., с вх. № 13-008/ 2026 г., срещу „БТВ Медиа Груп“ ЕАД за публикация със заглавие „*Ивайловград: между обезлюдяването и надеждата*“ (без посочен автор) в сайта на медията БТВ от 27 април 2026 г., и жалба с вх. № 13-009/ 2026 г. за публикация със заглавие на публикацията „*Зелената индустрия на страха: Кой печели, когато България губи инвестиции*“ (с автор „редакционен екип“) в сайта на медията БТВ и проведе обсъждане.

В жалбите се твърди, че са осъществени нарушения на Етичния кодекс на българските медии от страна на посочената медия.

I. ПРОЦЕДУРА

1. Жалбата с вх. № 13-008 и жалбата с вх.№ 13-009 се отнасят до твърдени нарушения на Етичния кодекс на българските медии.
2. Жалбите са подадени в допустимия от правилника срок.
3. КЖЕ обсъди допустимостта на жалбите. Заключението следва по-долу.
4. Предвид факта, че имат идентичен жалбоподател, насочени са срещу публикации в сайта на една и съща медия и са на сходна тематика, КЖЕ взе решение да ги обедини и да изготви решение по обединени жалби 13-008 и 13-009.
5. Представено е становище от името на медията, изготвено и подписано от Г.Р., юрист, пълномощник на БТВ Медиа Груп.

II. ЖАЛБА

Първата жалба е срещу публикацията от интернет страницата на БТВ Новините „Ивайловград: Между обезлюдяването и надеждата“. Според БДЗП:

„В материала липсва ясно разграничение между факти, коментари, оценки и предположения. Публикацията представя като част от журналистическия разказ твърдения и прогнози като това, че проектът представлява „един шанс, какъвто идва веднъж на поколение“, че общината може да преживее „прераждане“ и че реализацията на инвестиционното предложение е път към по-добро бъдеще за региона. Особено показателна е заключителната част „Финалът, който може да бъде реалност“, в която хипотетични бъдещи събития са представени като резултат от осъществяването на проекта. Наред с това по адрес на природозащитни организации и граждански активисти са използвани квалификации и внушения като „организации и активисти, комфортно наредени в лъскави офиси и апартаменти в София“ и „хора, които никога не са стъпвали в Ивайловград“. Вместо да бъдат представени техните аргументи и позиции, те са описани чрез субективни оценки и внушения относно техните мотиви и легитимност.

Дори да бъде възприета като анализ или коментар, публикацията не представя разнообразие от мнения и гледни точки по разглеждания обществено значим въпрос. Материалът съдържа единствено аргументи в подкрепа на проекта „Розино“, без да включва становища на институции, неправителствени организации, местни граждани с различно мнение, независими учени или експерти. Макар да разглежда обществен спор между инвеститор, местна власт, граждани и природозащитни организации, публикацията не дава възможност на страните, които оспорват проекта или участват в процедури по неговото обжалване, да изложат своите аргументи. В резултат спорът е представен единствено през гледната точка на поддръжниците на инвестиционното предложение. Публикацията съдържа множество твърдения относно екологичните характеристики на проекта, резултати от изследвания, оценки на институции и икономически показатели, без да посочва конкретни източници на информация. Липсата на източници не позволява на аудиторията да провери достоверността на тези твърдения. Същевременно авторът прави обобщения за нагласите на местната общност, като твърди, че „има един въпрос, който чуваш отново и отново“, че „отговорът е почти еднозначен“, че „местните хора гледат с нарастващо раздразнение“ и че „жителите на Ивайловград не са наивни“, без да посочи колко лица са източник на тази информация и каква част са от местната общност. По този начин аудиторията не може да прецени надеждността на използваните източници. Публикацията представлява последователна защита на конкретен инвестиционен проект и съдържа единствено аргументи в негова подкрепа. Въпреки това тя не е обозначена като коментар, авторско мнение, платена публикация, рекламно или спонсорирано съдържание. Липсата на такова обозначение създава риск аудиторията да възприеме материала като журналистическа публикация, която отговаря на стандартите за баланс, проверка на информацията и представяне на различни гледни точки. Материалът е анонимен. Липсата на авторство лишава аудиторията от възможността да прецени кой стои зад нея и кой носи отговорност за направените твърдения.“

Иска се установяване на нарушение на Етичния кодекс на българските медии.

Втората жалба е срещу публикацията *„Зелената индустрия на страха: Кой печели, когато България губи инвестиции“* в сайта на БТВ Новините.

Според БДЗП *„Публикацията не прави ясно разграничение между факти, коментари, предположения и авторови оценки. Още в заглавието и подзаглавието са използвани квалификации и внушения, които представят основната теза на материала. В хода на публикацията природозащитните организации и гражданските активисти са описвани чрез поредица от квалификации и обобщения като „професионализирана индустрия на страха“, „затворен кръг от добре финансирани активисти“, „зелена мафия“, „професионализирана система за влияние“, „радикален зелен активизъм“, „грантови групи“ и „активисти, които превръщат закона в оръжие за вечна блокада“. Особено показателни са твърденията, че природозащитните организации действат по модел „първо страх, после натиск, накрая отчет за успешна кампания“, че използват „най-ефективното оръжие на радикалния зелен активизъм“, както и че част от тяхната дейност представлява „стратегия за забавяне, при която целта не е истината, а умората“. Тези твърдения са представени като установени факти, без да са подкрепени с доказателства в текста.*

Дори публикацията да бъде разглеждана като анализ или коментар, тя не представя разнообразие от мнения и гледни точки по разглеждания обществено значим въпрос. Целият текст е изграден върху тезата, че природозащитните организации и гражданските активисти препятстват развитието на страната чрез кампании на страх, институционален натиск и политическо влияние. Не са представени аргументи в защита на природозащитната дейност, нито позиции на организации, които оспорват конкретни инвестиционни проекти по екологични съображения. Публикацията отправя сериозни обвинения към природозащитни организации и граждански активисти, включително внушения за непрозрачно финансиране, организирано влияние върху институции, манипулиране на общественото мнение и целенасочено възпрепятстване на инвестиционни проекти. Въпреки това в материала не е предоставена възможност на нито една от засегнатите организации да представи своята позиция. Въпреки това нито една от организациите, към които са насочени тези обвинения, не е потърсена за коментар и не е получила възможност да представи своята позиция. Вместо това те са представени единствено през призмата на негативни квалификации и внушения относно техните мотиви и дейност.

Публикацията представя подаването на жалби, становища, сигнали, организирането на обществени кампании и воденето на съдебни производства като част от стратегия за „процедурно задушаване“. Тези механизми обаче са изрично предвидени в българското и европейското законодателство като средства за обществен контрол и участие на гражданите в процесите по вземане на решения. Представянето на упражняването на законно установени права като форма на злоупотреба или саботаж създава подвеждаща представа за ролята на гражданското участие в демократичното общество.

Текстът съдържа множество твърдения относно финансирането на природозащитните организации. Посочени са отделни суми без необходимия контекст. Липсва информация за периода, който обхващат проектите, тяхното съдържание, условията за съфинансиране и източниците на средствата. Не е отбелязано и че тази информация е публично достъпна в отчетите и интернет страниците на съответните организации. По този начин представените данни могат да създадат подвеждаща представа за мащаба и характера на финансирането. Текстът има ясно изразен застъпнически характер. Той последователно защитава тезата, че природозащитните организации представляват пречка пред икономическото развитие и инвестициите, като същевременно представя инвестиционните проекти като обществено полезни и необосновано възпрепятствани. Материалът обаче не е обозначен като коментар, мнение, анализ, платена публикация или друг вид съдържание с изразена авторова позиция.

Липсата на подобно обозначение създава риск аудиторията да възприеме материала като журналистическа публикация, която отговаря на стандартите за баланс, проверка на информацията и представяне на различни гледни точки.“

В жалба с вх. № 13-009 се твърди, че с тази публикация са осъществени нарушения на Етичния кодекс на българските медии от страна на посочената медия.

III. РАЗПОРЕДБИ ОТ ЕТИЧНИЯ КОДЕКС НА БЪЛГАРСКИТЕ МЕДИИ, ЧИЕТО НАРУШАВАНЕ СЕ ТВЪРДИ

Жалбоподателят БДЗП твърди, че и с двете публикации се нарушават следните разпоредби на Етичния кодекс:

1.1.4 Ясно ще разграничаваме фактите от коментарите и предположенията.

1.1.5 В коментарите и анализите ще се стремим да представяме разнообразни мнения и гледни точки.

1.1.6 При отразяване на спорове ще се стремим да дадем възможност на засегнатите страни да изразят своята позиция.

1.3.1 Ще се стремим да проверяваме информацията преди нейното публикуване, като търсим и използваме различни източници, и доколкото е възможно ще посочваме нейния произход.

3.3 Ясно ще разграничаваме редакционното съдържание от платените публикации, рекламните или спонсорираните материали.

В допълнение се твърди и нарушение само за публикацията от 27 април 2026 г. на 1.3.2.:

1.3.2 Предпочитаме да използваме идентифицирани източници пред анонимните, чиято честност и надеждност не може да се прецени от обществото.

IV. СТАНОВИЩЕ НА ОТВЕТНАТА СТРАНА

В становище на БТВ по първата жалба се твърди, че тя е недопустима и неоснователна:

*„**I. Подадената жалба е недопустима – налице е нарушение на чл. 7 и чл. 8 от Правилника за дейността на Комисията за журналистическа етика** не се съдържат идентифициращи данни за юридическото лице, каквото е изискването на чл. 8 от Правилника и каквито са изискванията в Правилника и в задължителните полета при подаване на жалба през портала на НСЖЕ. Единствено е посочено неговото наименование. В самата жалба е посочено, че същата е подкрепена от коалиция „За да остане природа в България“, без отново да се посочват идентифициращи данни за това образувание.*

Жалбата е подадена от лице, което не удостоверява представителната си власт по отношение както на Българско дружество за защита на птиците, така и по отношение на коалиция „За да остане природа в България“.

В жалбата е посочен линк към статия, публикувана на интернет сайта https://btvnovinite.bg без да се посочва датата на публикуване, каквото е изискването на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Правилника. Датата на публикуване има отношение и към допустимостта на жалбата, доколкото съгласно чл. 7, ал. 3, т. 1, за да бъде допустима, жалбата следва да бъде подадена в двумесечен срок от датата на публикацията/предаването.

*При последване на интернет линка, посочен в жалбата, се установява, че датата на последната редакция на въпросния текст **е 27.04.2026 г.** Датата на получаване на настоящата*

жалба от страна на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД е 08.07.2026 г., т.е. след изтичане на двумесечния срок, предвиден в чл. 7, ал. 3, т. 1 от Правилника. ***Следователно подадената жалба е недопустима и производството следва да бъде прекратено.***

II. Изложените в изпратената жалба твърдения и оспорвания са голословни.

Текстът е посветен на проекта „Розино“, даващ информация за неговите параметри и коментар и анализ относно възможностите за неговата реализируемост и последиците за региона, града и природата, с което е спазено изискването по т.1.1.4. Темата е дискутирана и в други медии.

В статията се съдържа информация за преминали регулаторен процес, за нагласите на гражданите, както и ползите за региона. Т. 1.1.5. предвижда възможност, а не непременно задължение за Медията да представи всички и различни гледни точки. В случая на невярна или неточна информация, дадено лице може да поиска поправка и включване на позицията му в материала (т. 1.2.2. от Етичния кодекс)

Голословно е твърдението за извършени нарушения на т. 1.1.6, 1.3.1, 1.3.2 и 3.3. В жалбата не са наведени конкретни доводи по какъв начин Медията е нарушила тези правила.

С оглед гореизложеното считаме, че „БТВ Медиа Груп” ЕАД не е нарушило правилата на Етичния кодекс на българските медии.“

В становище на БТВ по втората жалба се твърди, че тя е недопустима и неоснователна:

„I. Подадената жалба е недопустима – налице е нарушение на чл. 7 и чл. 8 от Правилника за дейността на Комисията за журналистическа етика (по-нататък „Правилника/-ът“).

В приложената жалба не се съдържат идентифициращи данни за юридическото лице, каквото е изискването на чл. 8 от Правилника и каквито са изискванията в Правилника и в задължителните полета при подаване на жалба през портала на НСЖЕ. Единствено е посочено неговото наименование. В самата жалба е посочено, че същата е подкрепена от коалиция „За да остане природа в България“, без отново да се посочват идентифициращи данни за това образувание.

Освен това, жалбата е подадена от лице, което не удостоверява представителната си власт по отношение както на Българско дружество за защита на птиците, така и по отношение на коалиция „За да остане природа в България“.

Липсата на идентификация на юридическите лица и на представителната власт на лицето, подало жалбата, е нарушение на чл. 8, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Правилника. Подадената жалба е недопустима и производството следва да бъде прекратено.

II. Изложените в изпратената жалба твърдения и оспорвания са голословни.

Темата за финансирането на т.нар. „зелени“ организации е предмет на широка дискусия, особено през последното десетилетие. Дали, за какво и в какъв размер са предоставяните средства, както и за какви реално дейности са, се обсъждат не само в онлайн пространството, но и в телевизионния ефир.

От началото на 2026 г. в онлайн пространството и социалните медии са публикувани и постове, и статии по темата за получено финансиране на организации, чиято дейност е насочена към защита и/или опазване на природата (https://epicenter.bg/article/-quot-Petrohan-quot----proekt-

na-zeleniya-oktopod/414950/11/0 ; https://filternews.bg/kak-nashite-zeleni-pribraha-40-mln-evro-ot-danakoplatczite/ ; https://www.ekonovini.bg/bg/zelenite-sa-poluchili-43-miliona-za-da-broyat-leshoyadi-sokoli-orli-pelikani-i-chervenogushi-gaski/ ; Активисти на Зелено движение и техни НПО взели 56 млн. лева, за да броят птици, риби, мечки и кози и др.)

Цитираният в жалбата текст е коментар по темата за влиянието на т.нар. зелени организации или движения при формиране на общественото мнение по дадена тема, свързана с влиянието на съвременните технологични процеси и предизвикателствата пред опазване на околната среда. Характерът на текста като коментар е явен. Поставят се въпросите за търсенето на баланс между индустриалното развитие и опазването на природата, който баланс минава през експертното обсъждане, а не единствено през петиции, жалби и отрицателни становища.

Засегната е и темата за недостатъчната прозрачност за полученото финансиране от страна на тези организации, сферите, в които е получено това финансиране и публикуването на резултатите от изпълнението на даден проект. Именно това финансиране е подложено на коментар в статията, като липсват препратки към конкретна организация, а въпросът е поставен общо и по сфери - в този смисъл не е нарушена т. 1.1.6. от Етичния кодекс.

Т. 1.1.5. от Кодекса на свой ред предвижда възможност, а не непременно задължение за Медията да представи всички и различни гледни точки. В случая на невярна или неточна информация, дадено лице може да поиска поправка и включване на позицията му в материала (т. 1.2.2. от Етичния кодекс). След публикуването на този коментарен текст, в редакцията на Медията не е получавана позиция за изнесени неверни твърдения и/или искане за публикуване на опровергаваща позиция, въпреки че в жалбата голословно се твърди, че е била препятствана възможността за публикуване на опровергаваща позиция.

Голословно е твърдението за извършени нарушения на т. 1.1.1, 1.3.1, и 3.3. В жалбата не са наведени конкретни доводи по какъв начин Медията е нарушила тези правила. С оглед гореизложеното считаме, че „БТВ Медиа Груп" ЕАД не е нарушило правилата на Етичния кодекс на българските медии."

V. ФАКТИ

В рубриката „България" е публикуван текст за Ивайловград с подзаглавие „Един град с потенциал, един мащабен проект и един шанс, какъвто идва веднъж на поколение". Публикацията няма посочен автор.

Текстът представя в промоционална светлина проект Розино - „*златно-сребърно находище с 11,3 милиона тона руда и средно съдържание на злато от 1,33 грама на тон*" и неговият инвеститор — *дружество, работещо в района от над двадесет години, сертифицирано по международните стандарти ISO за качество, безопасност и околна среда. Докладът за оценка на въздействието върху околната среда е преминал пълна регулаторна процедура и е получил положителна оценка за качество от Министерството на околната среда и водите. Мащабът на инвестицията говори сам: Над 250 милиона евро само в строителния период — само в рамките на първите две години. 1 000 нови работни места по времето на строежа. Над 250 добре платени постоянни работни места след пускането на рудника. Около 50% от концесионната такса ще постъпва в общинския бюджет. Предвидени са фонд за подпомагане на местен бизнес".* Към това се добавя и „*вотът на хората - отговорът е почти еднозначен: искаме проектът да се случи.*

Искаме работните места. Искаме да спрем да изпращаме децата си в чужбина. Искаме животът тук да има смисъл.“

Няма означение за промоционален материал, платено съдържание или каквото и да е указание, че става дума за търговско слово. Публикацията е при журналистическите материали в рубриката „България“, следователно по отношение на нея се прилагат журналистически стандарти, а не стандартите за търговско слово.

Същото се отнася и до втората публикация, предмет на втората жалба на същия жалбоподател. Тя също е публикувана при журналистическите материали, поради което КЖЕ приема, че и тя трябва да е в съответствие с етичните стандарти на журналистиката. Тя има заглавие и подзаглавие *„Зелената индустрия на страха: Кой печели, когато България губи инвестиции. Кога защитата на природата започва да носи власт, скрито финансиране и влияние чрез стратегията на вечното „не“?“* . Тук като автор е посочен анонимен **колегиален субект** - „редакторски екип“. Текстът съдържа предимно чрез оценъчни съждения, а не чрез проверими факти. Още в началото се използват квалификации като „индустрия на страха“, „радикален зелен активизъм“, „затворен кръг от добре финансирани активисти“ и се обсъжда т.нар. „зелена мафия“. Статията има за основна теза „бедите“, причинени на бизнеса от *„зелената мафия“*. *„Екологията — истинската, разумната, експертната екология — постепенно се измества от нещо друго: професионализирана индустрия на страха. Индустрия, която не предлага баланс, а вечно „НЕ“. Не търси по-добри условия, по-строг контрол или по-висок стандарт. Търси спиране. Спиране на проекти, спиране на инвестиции, спиране на поминък, спиране на бъдеще.*

В публичното говорене тази мрежа често се нарича „зелена мафия“. Юридически по-точно е да говорим за затворен кръг от добре финансирани активисти, експерти, кампанийни организации и медийни говорители, които са превърнали екологичната кауза в инструмент за влияние. Но каквото и име да изберем, проблемът остава един и същ - когато една кауза започне да носи власт, финансиране и политическо влияние, тя трябва да бъде проверявана със същата строгост, с която се проверява всеки инвеститор.“

По-нататък се призовава за проверка на финансирането на „зелената мафия“. *Инвеститорите трябва да бъдат проверявани. Но и активистите трябва да бъдат проверявани. Бизнесът трябва да показва проектите си. Но и НПО секторът трябва да показва финансирането, целите, зависимостите и реалния мащаб на кампаниите си.“*

VI. МОТИВИ

КЖЕ обсъди посочените две публикации на сайта на БТВ, изнесеното в жалбите и становищата на медията.

По допустимост

Комисията приема за сведение изнесеното за непълноти в легитимацията и само частично представяне на публикациите – предмет на жалбата, като намира, че предоставените данни са достатъчни за еднозначно изясняване на двете публикации.

Датата на подаване – 23 юни – е потвърдена със скрийншот от сайта на НСЖЕ от момента на подаване, като се вижда и датата на подаване, която е преди изтичане на двумесечния срок на по-ранната публикация.

КЖЕ отхвърля възраженията на БТВ за недопустимост и преминава към обсъждане по същество.

По същество

Преди всичко, Комисията се придържа към практиката си, че етичните стандарти се отнасят не само за предаванията, излъчвани по наземен, кабелен и сателитен път, но и за публикациите на сайта на медията.

Първата публикация е позиционирана като журналистическа публикация. В нея се възхвалява бизнес проект на конкретно определен инвеститор. Няма означение за рекламно съобщение, информацията се представя като безпристрастна, обективна, но текстът е подчинен на задачата да се утвърди теза в полза на търговския интерес на едно търговско дружество, като се излагат данни само в подкрепа на проекта на това търговско дружество, призовава се общината да му съдейства и се описват в негативен план евентуалните критици на проекта, без да са посочени с имена и аргументи.

Статията съдържа и критика към природозащитни организации и активисти, като нито организациите са посочени конкретно, нито критиката е конкретна – „*онези, които се явяват да решават съдбата им отвън*“, „*организации и активисти, комфортно наредени в лъскави офиси и апартаменти в София, където на пет минути пеша имат модерна болница, спешно отделение и всичко необходимо — и все пак решават да подписват петиции и да блокират процедури в името на хора, които не са ги питали и не са ги упълномощавали. Хора, които никога не са стъпвали в Ивайловград. Които не знаят как изглежда улицата в понеделник сутринта. Които не знаят, че в Ивайловград няма болница и които не са виждали как линейката пътува над час по планински завои до единствената болница в района. Които не са изпращали роднина с инфаркт в нощта и не са броили минутите по кривите родопски серпентини*.“

Публикацията засяга въпрос от обществен интерес, но липсва гледната точка на критиците и аргументите им за ефектите от добиването на злато за природата и хората. Липсват позиции на засегнатите НПО, конкретни отговори на отправените обвинения, мнения на независими експерти, контрааргументи. В този вид публикацията е едностранчива и има параметри на *адверториал* (*advertising* – реклама и *editorial* – редакционна статия) - рекламен материал, който е написан и оформен като журналистическа статия или информационен текст, но реално промотира търговски интерес.

Нарушение на 1.1.5, 1.1.6

1.1.5 В коментарите и анализите ще се стремим да представяме разнообразни мнения и гледни точки.

1.1.6 При отразяване на спорове ще се стремим да дадем възможност на засегнатите страни да изразят своята позиция.

Втората публикация е насочена срещу „зелената мафия“. Тук от името на редакционен екип е публикуван текст, насочен срещу екологичните неправителствени организации и тяхната дейност. Те са обвинени, че спират развитието на проекти. С подзаглавие „България не трябва да бъде красив музей на бедността“ редакторският екип пише: „*Най-лесното нещо на света е да кажеш „НЕ“. Не на пътищата. Не на тунелите. Не на ски зоните. Не на рудниците. Не на енергетиката. Не на заводите. Не на индустрията. Не на всичко, което носи риск, усилие и отговорност. Но държава не се гради с „НЕ“. Семейства не се хранят с „НЕ“. Млади хора не се връщат по родните си места с „НЕ“. Общини не събират приходи с „НЕ“.*

Училища не се пълнят с деца с „НЕ“. Ако продължим да приемаме всяка инвестиция като заплаха и всяка забрана като победа, България ще се превърне в красив музей на бедността. Ще имаме планини без хора. Реки без живот около тях. Села без деца. Пътища към места, в които никой вече не живее.“

Темата е значима, но когато се правят подобни обвинения, етичната журналистическа практика изисква ясни източници; документи; възможност за независима проверка. Липсва гледната точка на засегнатите лица. В текста са използвани формулировки като: „кампания на страх“, „онлайн паника“, „професионализирана система за влияние“, „бедни региони в плен на страха“, „красив музей на бедността“ и др., характерни за емоционален и силно оценъчен език, а в конкретния текст – и за липса на баланс.

Противно на оценката в обсъжданата публикация, Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) в решението по делото *VgT срещу Швейцария* (*Verein gegen Tierfabriken Schweiz (VgT) v. Switzerland*) подчертава важната обществена роля на екологичните организации и затвърждава правото на неправителствени организации и граждански сдружения да критикуват индустриални практики, когато темата е от обществен интерес.

В становището на БТВ се твърди, че публикацията е коментар. Това поставя два въпроса: наистина ли публикацията е коментар и дали коментарът е освободен от задължението да вземе предвид мнението на засегнатите лица.

В журналистиката коментарът обикновено е на базата на конкретни факти, събития или вече известни обстоятелства. Публикацията за „зелената мафия“ съдържа и фактически твърдения и внушения относно природозащитни организации; техните мотиви; начините им на финансиране; упражняване на политическо влияние; участие в кампании срещу инвестиционни проекти; съществуване на „професионализирана система за влияние“. Ако се внушава, че съществува мрежа от организации, която систематично действа по определен начин и получава определени средства, това вече навлиза в територията на фактическите твърдения, а не на коментара. Следователно въпросът не е дали текстът е озаглавен „коментар“ (макар че той не е означен като коментар или мнение), а дали съдържа спорни и недоказани фактически твърдения.

БТВ посочва в становището си, че „т. *1.1.5. от Кодекса на свой ред* ***предвижда възможност, а не непременно задължение*** *за Медията да представи всички и различни гледни точки.“* Дали представянето на различните гледни точки е *възможност*, а не непременно *задължение*? КЖЕ смята, че правилото „***ще се стремим*** *да представяме разнообразни мнения и гледни точки*“ съдържа *етичен стандарт*. Задължението на медията не е в смисъл, че трябва да представя *всички* гледни точки и мнения във *всеки* коментар. Разпоредбата обаче създава нормативно очакване медията да полага усилия („да се стреми“) за плурализъм и баланс, особено когато има сериозни твърдения или внушения по адрес на лица или организации. Следователно дори да разглеждаме текста като „коментар“, това не освобождава автоматично медията от отговорността да действа добросъвестно спрямо засегнатите лица, включително като отрази аргументите им (т. 1.1.6.: ***ще се стремим*** *да дадем възможност на засегнатите страни да изразят своята позиция*).

БТВ посочва още, че „*при невярна или неточна информация, дадено лице може да поиска* ***поправка*** *и* ***включване на позицията му*** *в материала (т. 1.2.2. от Етичния кодекс). След публикуването на този коментарен текст, в редакцията на Медията не е получавана позиция за изнесени неверни твърдения и/или искане за публикуване на опровергаваща позиция, въпреки че в*

жалбата голословно се твърди, че е била препятствана възможността за публикуване на опровергаваща позиция“.
Без да коментира възможна ли е поправка в публикация, представляваща в своята цялост текст за „зелената индустрия на страха“ (в заглавие) и „зелената мафия“, КЖЕ смята, че в конкретния случай допустимостта на жалбата не е свързана с упражняването/неупражняването на право на поправка.

Нарушение на 1.1.4, 1.1.5, 1.1.6
1.1.4 Ясно ще разграничаваме фактите от коментарите и предположенията.
1.1.5 В коментарите и анализите ще се стремим да представяме разнообразни мнения и гледни точки.
1.1.6 При отразяване на спорове ще се стремим да дадем възможност на засегнатите страни да изразят своята позиция.

На основата на събраната информация и направения анализ, във връзка с чл. 17, ал. 1 от Правилника за дейността, Комисията за журналистическа етика прие следното

РЕШЕНИЕ:

Намира жалба с вх. № 13–008/ 2026 г. срещу „БТВ Медиа Груп“ ЕАД за **основателна** по т. 1.1.5, 1.1.6
и жалба с вх. № 13–009/ 2026 г. срещу „БТВ Медиа Груп“ ЕАД за **основателна** по т. 1.1.4, 1.1.5, 1.1.6.

Съгласно Правилника за дейността на Комисията за журналистическа етика решението да се изпрати на заинтересованите страни в 7-дневен срок от приемането му.

Председател на КЖЕ:
Нели Огнянова

Изпълнителен директор на
Фондация НСЖЕ:
Ева Петрова